28/08/2022

Ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου στον Ενοριακό Ναό Τιμίου Προδρόμου Χανδρά – Ορεστιάδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Επικειμένης της πανηγύρεως του Ιερού Ενοριακού Ναού Τιμίου Προδρόμου Χανδρά – Ορεστιάδος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, την παραμονή της εορτής, Κυριακή ΙΑ΄ Ματθαίου, ιερούργησε, κήρυξε και ευχήθηκε στους εκκλησιασθέντες επί τη μνήμη του προστάτου και εφόρου της ενορίας τους.

Σχολιάζοντας ο Σεβασμιώτατος την αναγνωσθείσα συγκλονιστική περικοπή της ημέρας με την οποία ο Κύριος μας διδάσκει την συγχωρητικότητα και την μακροθυμία, με πρωταγωνιστές δύο υπηρέτες, που ο ένας χρεωστά στο αφεντικό του και ο άλλος στο συνάδελφο του, σημείωσε:

«Εάν αναλογισθούμε την πορεία της ύπαρξής μας και μελετήσουμε τις προθέσεις και τις συμπεριφορές μας, θα διαπιστώσουμε ότι είμεθα οφειλέτες στον Θεό ανεπίληπτοι και αναπολόγητοι. Χρωστάμε στον Θεό την ύπαρξή μας, την κάθε αναπνοή μας, την κάθε σκέψη, τον κάθε λόγο και την κάθε κίνηση.

Χρωστάμε για την κάθε αποτυχημένη απάντηση στη δική Του αγάπη. Χρωστάμε για την κάθε αποτυχία μας, που είναι μία προδοσία της δικής Του πρόνοιας. Χρωστάμε για την κάθε αμαρτία και το κάθε λάθος που διαπράξαμε, αντιτιθέμενοι στην προσδοκία και στον σχεδιασμό του Θεού για μας. Χρωστάμε για τη λησμοσύνη του προσώπου Του, για την αποθέωση του εγωισμού μας, για την καταρράκωση του αδελφού μας, υπέρ του οποίου Εκείνος έχυσε το Αίμα Του.

»Όχι μόνο οφείλουμε στον Θεό αυτά και πολύ περισσότερα, που ούτε τα βάζουμε με το μυαλό μας, αλλά αμελούμε επιδεικτικά την αποπληρωμή του χρέους μας. Πνιγμένοι μέσα στις πτώσεις και στην αναισθησία λησμονούμε ότι δανεισθήκαμε την αγάπη και την ανοχή του Θεού και εμείς δεν επιστρέφουμε τίποτα. Απολαμβάνουμε τις ευεργεσίες του Πατέρα μας και συνεχώς απαιτούμε και ζητάμε, χωρίς να προσπαθούμε να αποδώσουμε κάτι από αυτά που λαμβάνουμε. Έρχεται, βεβαίως, κάποια στιγμή που η συνείδησή μας γεμίζει από ενοχές.

Έρχονται τα λάθη να φανερώσουν τις επιπτώσεις τους. Έρχεται η βρωμιά να εκβράσει τη δυσωδία της. Τότε, που αισθανόμεθα πνιγμένοι από τα αδιέξοδα και πονεμένοι από τα κτυπήματα που προκαλέσαμε στον εαυτό μας, ζητάμε το έλεος και τη συγχωρητικότητα του Πατέρα μας. Τότε φωνάζουμε σαν τον υπηρέτη της σημερινής παραβολής το: «Κύριε, μακροθύμησον επ’εμοί»!

»Ο φιλάγαθος και ελεήμων Θεός, όταν ακούσει αυτή την ικετευτική κραυγή της αγωνίας μας, συγκαταβαίνει και μακροθυμεί. Διαγράφει τα λάθη, λησμονεί τη χοντροκοπιά, επανασυνδέεται με τον επαναστάτη, συμφιλιώνεται με τον αχάριστο, αγκαλιάζει τον άσωτο. Ο Κύριος μας χαιδεύει με το στοργικό βλέμμα και αντιλαμβάνεται την αδυναμία μας. Διαγράφει το χειρόγραφο του χρέους και μας κάνει και πάλι παιδιά Του. Όχι μόνο μας χαρίζει τα χρωστούμενα, αλλά μας αγαπάει περισσότερο απ’ ότι πριν πέσουμε. Εκτιμάει τη μετάνοια και μετράει την ταπείνωση με την οποία ζητήσαμε τη διαγραφή της οφειλής μας. Αμέτρητες φορές και αν πέσουμε, αμέτρητες φορές ας φωνάξουμε: «κύριε, μακροθύμησον επ’ εμοί».

»Αμέτρητες φορές ο Χριστός θα μας ακούσει και αμέτρητες φορές θα μας χαρίσει τα πάντα. Ο Μεγάλος Πατέρας περιμένει τον καθένα από εμάς να έλθουμε στον εαυτό μας, να ξυπνήσει μέσα μας το φιλότιμο και να καταλάβουμε πως, αφού δεν μπορούμε να τακτοποιήσουμε το χρέος, τουλάχιστον ας παρακαλέσουμε για τον

διακανονισμό του.

Εκείνος δεν είναι άτεγκτος αργυραμοιβός ούτε απάνθρωπος τοκογλύφος. Είναι γεμάτος αγάπη και με συγκατάβαση και αληθινή αρχοντιά συμπεριφέρεται ανώτερα και ξεχνάει τις οφειλές μας. Δεν υπάρχει λάθος και πτώση που να είναι μεγαλύτερα από τη μακροθυμία του Θεού. Όσες φορές τη ζητήσουμε, τόσες φορές θα την εισπράξουμε.

»Υπάρχει, βεβαίως, μία βασική προϋπόθεση σ' αυτήν την απολαβή της θεικής μακροθυμίας. Η προϋπόθεση είναι να έχουμε κι εμείς την ίδια αρχοντιά και την ίδια ευρύτητα απέναντι στους διπλανούς μας. Να προσπαθήσουμε να έχουμε την ίδια ανοχή με τους άλλους, όπως ζητάμε την ανοχή του Θεού για εμάς.

Αν η δική μας καρδιά είναι σφραγισμένη από τον εγωισμό, αν σκλήρυνε και πέτρωσε από την κακία, αν έγινε αναίσθητη από τον πάθος της αμαρτίας, τότε δεν γίνεται να πάρουμε αυτό που δεν θέλουμε να δώσουμε. Δεν μπορούμε να λάβουμε μακροθυμία, εφόσον δεν επιθυμούμε να μακροθυμήσουμε. Η δικαιοσύνη είναι ένας παγκόσμιος νόμος ισορροπίας, που δεν παραβιάζεται ποτέ. Αυτή την ισορροπία την καινούζουμε μόνοι μας, ανάλογα με τη μεγαλοκαρδία και την ανοχή μας προς

Αφ’ εσπέρας, ο Σεβασμιώτατος στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Παναγίας Ελευθερωτρίας Διδυμοτείχου δέχθηκε όμιλο νέων από ενορίες της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, οι οποίοι στα πλαίσια κατασκηνωτικής εκδρομής επισκέπτονται τη Θράκη, και τους μίλησε για την ιστορία του Διδυμοτείχου και για την ποιμαντική διακονία της Εκκλησίας στον ακριτικό Έβρο.

GAP
1969

GAP